

KERÁMIA SYMPOSION

CERAMIC SYMPOSIUM

Siklós 1970

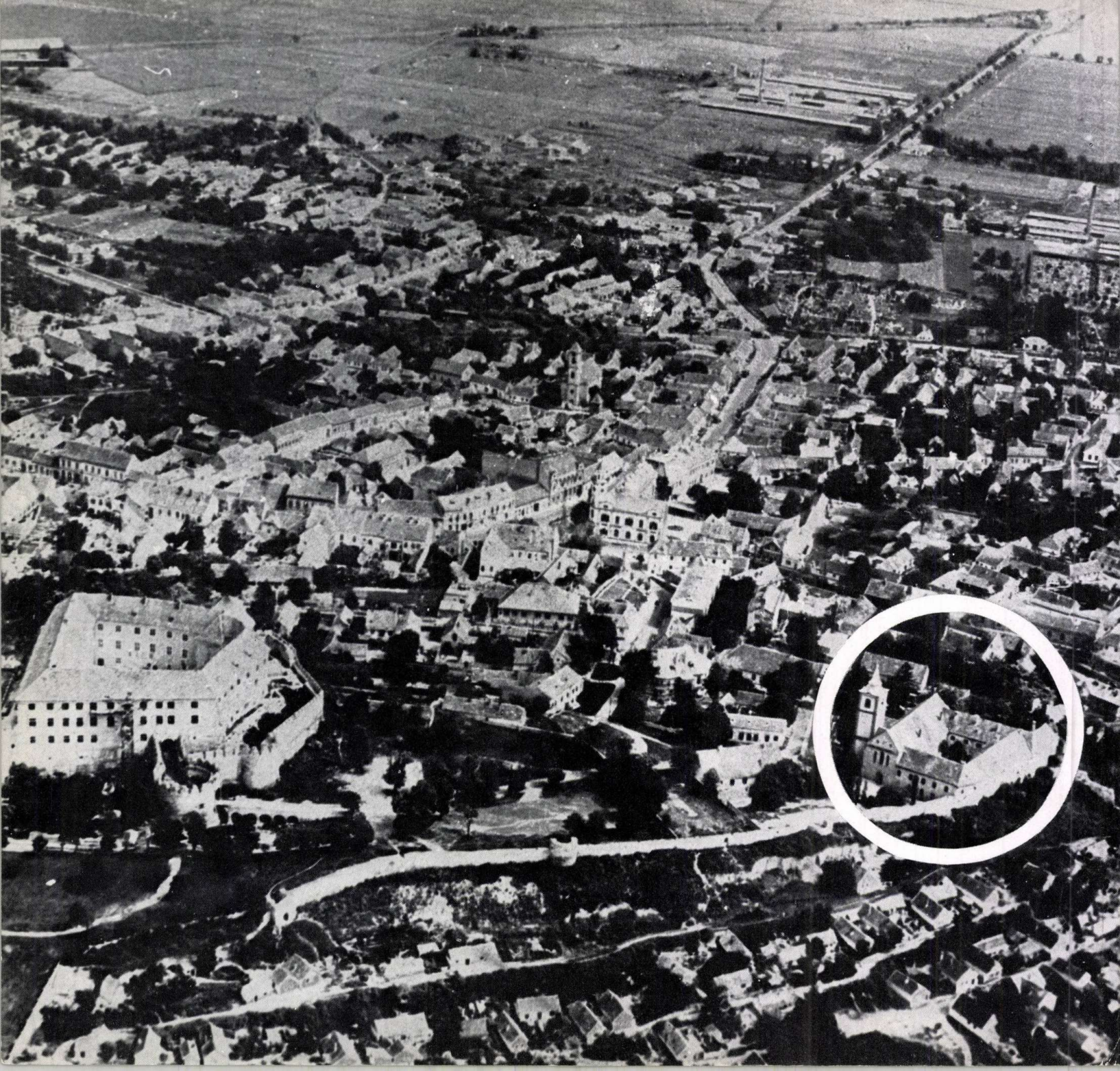
A JANUS PANNONIUS MÚZEUM MŰVÉSZETI KIADVÁNYAI 3.

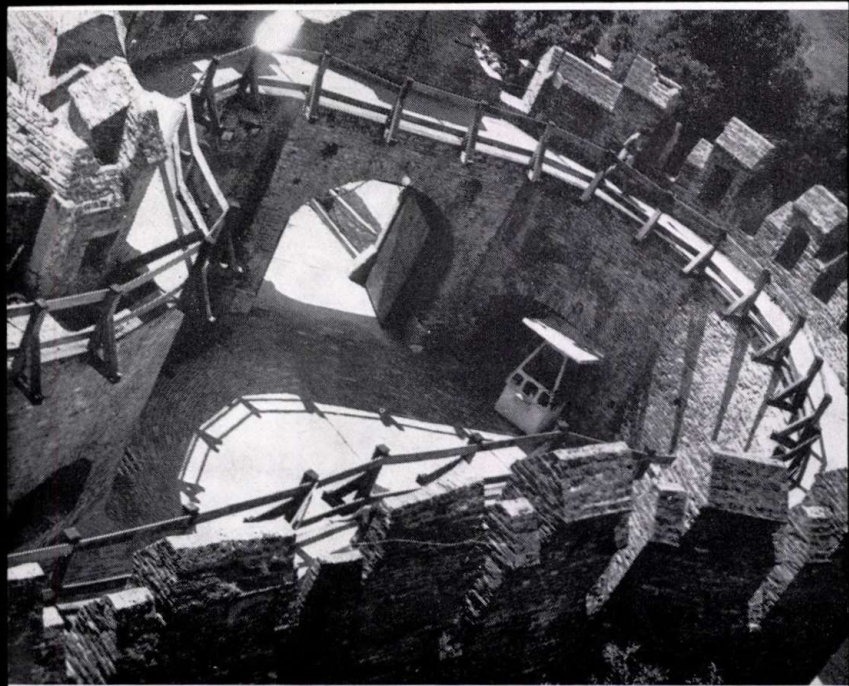
KERÁMIA SYMPOSION

CERAMIC SYMPOSIUM

Siklós 1970

The Ceramics Symposium in Siklós established in 1969 received also artist invited from abroad this year first time. By this fact it ranged into the line of ceramics symposiums, which is countermarked by Gmunden in Austria, by Behynje in Czechoslovakia, which is intended to imitate by Poland and Israel too.

Siklós, with her intimate surroundings radiating a historical atmosphere is equal to the reception of the symposium. By the beauty of landscape, the charm of the untouched nature, the popular art of county Baranya, the rich domain of the folklore it could be given inspiration enough to an artistic absorption. The local authority, with an unselfish and unequalled enthusiasm and financial assistance performs the duty of a „careful host”, to which it is given willingly a helping hand by the national institutions, enterprises. All of these is such a local peculiarity, by which it is guaranteed an informal and creative freedom for the activity of symposium in Siklós. As another local peculiarity we are developing the international museum of modern ceramics out of the productions made at the symposium and of the best artefacts of the Ceramics Biennale in Pécs, adjoining to the by museum preserved collection of the Zsolnay ceramics factory, — founded more than 100 years ago — which scored great international contemporary successes.

It is well-known that the beginning — even the work period of the year 1970 — combatted infantile disorders attaching tho the start. The technical condition of a richer and more manifold experimentation were not yet satisfying, the building complex intended for the disposal of the symposium is not yet complete. According to our plans however, the next international meeting — learned from the observations of the first one — could be able to ensure a better and more complete possibility of work for our creators. This year was based on an advanced confidence in each other and making acquaintance mutually. The participants (some of them were taking part in other symposiums too) brought and exchanged experiences with one another, taking along impressions which are to be got only here within the possibilites of Siklós.

All these are summarized by the works proving the result of an almost six week's activity. The individual antistical ideas, the fixed forms or organic, nonfigurative compositions accomodating to the local materials and their forming, firing, colouring possibilites, took on a „character of Sik-

lós”. Within of these however, developed the rich varieties of the creative peculiarities. From the tradition of pottery forming of classical beauty through the sculptural modelling, it was created a line of completely abstract decorative forms, architectural compositions. A number of artefacts were made, according to the principles of the „spontaneous formation” — frequent already in the modern fine arts, mainly in the plastic art, although a novelty in the ceramics today. Works have been made, which may be fitting joint elements of the modern architecture, demanded by the architectural surroundings of our age as building-plastic and relief suitable to install on wall or figures designed independently for the place. Others achieved the latest type of processes, combining the classical forms with foreign materials in their sculpture by potter's wheel or gave a peculiar voice to their potteries by the individual ingenuity of the outside decoration.

The art of ceramics is one of the most ancient activity of the man in forming of materials. In its essential practice it is actually identical, newertheless it has what a number of variations — from the ancient, cultic mother-statuettes, the painted Greek vases of wonderful richness, to the symbols of today — to the representational or functional ceramics, the nonfigurative garden plastic. The artist modelling the material is looking for the secrets of ancient technics even today, he is using its tool: the ceramists of the symposium in Siklós built open-air kilns of fire-bricks in an Etruscan way, beside the modern electrical kilns. The practical experience of a many thousand years old tradition as well as that of the new up-to-date methods is based equally on profound professional knowledge and technical skill. By the international meeting of artists in Siklós was arisen an opportunity for the interchange of the peculiar secrets of the different traditions and modern, scientifically cultivated trades. We are considering that the participants made the best of this opportunity.

The purpose of the Ceramics Symposium in Siklós — within the wide-ranging practice of the up-to-date art of ceramics — is a more detailed, complete immersion in the single special, professional field, — the accomplishment of tasks, which require the collective wisdom and co-operation of artists. — The last symposium made the first steps on this way.

EVA HARS

Az 1969-ben alakult Siklósi Kerámia Symposion ezidén először külföldről hívott művészeket is vendégül látott. Ezzel belépett a kerámia symposionoknak abba a sorába, amelyet Ausztriában Gmunden, Csehszlovákiában Behynje fémjelez, s amelyet Lengyelországban, Izraelben is követni szándékoznak.

Siklós történelmi hangulatot árasztó, intim környezetével méltó a symposion fogadására. A táj szépsége, az érintetlen természet bája, a baranyai népművészet, a folklór gazdag világa a művészi elmélyüléshez elegendő inspirációt nyújthat. A helyi vezetés önzetlen és páratlan lelkesedéssel, anyagi támogatással a „gondos gazda” feladatát látja el, amelyhez országos intézmények, vállalatok nyújtanak készségeket. Mindez olyan helyi sajátosság, amely a siklósi symposion működésének kötetlenségét, alkotói szabadságot biztosít. Helyi sajátosság az is, hogy a több mint 100 éve alapított — s a maga korában nagy nemzetközi sikereket elért Zsolnay kerámiagyár ma már múzeumban őrzött gyűjteménye mellett a modern kerámia nemzetközi múzeumát alakítjuk ki a symposionon készülő alkotásokból és a pécsi Kerámia Biennálé legjobb műveiből.

Tudjuk, hogy a kezdet, — az 1970. évi munkaszakasza is — az indulással járó gyermekbetegségekkel küzdött. Nem voltak kielégítőek még a gazdagabb, sokrétűbb kísérletezés technikai feltételei, nem teljes a symposion rendelkezésére szánt épületegyüttes. De terveink szerint a következő nemzetközi találkozó — az első tapasztalataink is okulva — még jobb, teljesebb munkalehetőséget biztosíthat alkotóművészeinknek. Ez az esztendő az egymásnak előlegezett bizalomra és kölcsönös ismerkedésre épült. A résztvevők (közülük többen már voltak más symposionon is) elhozták ide, s kicserélték egymással tapasztalataikat és magukkal visznek olyan benyomásokat, amelyeket csakis itt, a siklósi lehetőségek között szerezhetnek.

A mintegy hat hetes munka eredményét dokumentáló művekben mindez összegeződik. Az egyéni művészi elképzelések: kötött formák, vagy organikus, nonfiguratív kompozíciók az itt talált anyagokhoz, azok formálási, égetési, színe-

zési lehetőségeihez alkalmazkodva, helyi, „siklósi” arculatot öltöttek. Ám ezen belül az alkotói sajátosságok változásai bontakoztak ki. Az edényformálás klasszikus szépségű hagyományától a szobrászi alakításon át, a teljesen elvonatkoztatott díszítőformák, architekturális kompozíciók sora született. Számos alkotás készült — a modern képzőművészetben, főleg a szobrászatban már gyakori, de a kerámiában ma még újszerű „spontán formálódás” elvei szerint. Elkészültek olyan művek, amelyek a modern építészet méltó társai lehetnek, amelyeket, mint falra szerelhető épületplasztikát, reliefeket, vagy önállóan térbe komponált figurákat korszakunk architekturális környezete igényel. Mások korongolt plasztikáikban a klasszikus formáknak idegen anyagokkal kombinált, újszerű megoldásait érték el, vagy edényeiknek a külső díszítés egyéni leleményeivel adtak sajátos hangot.

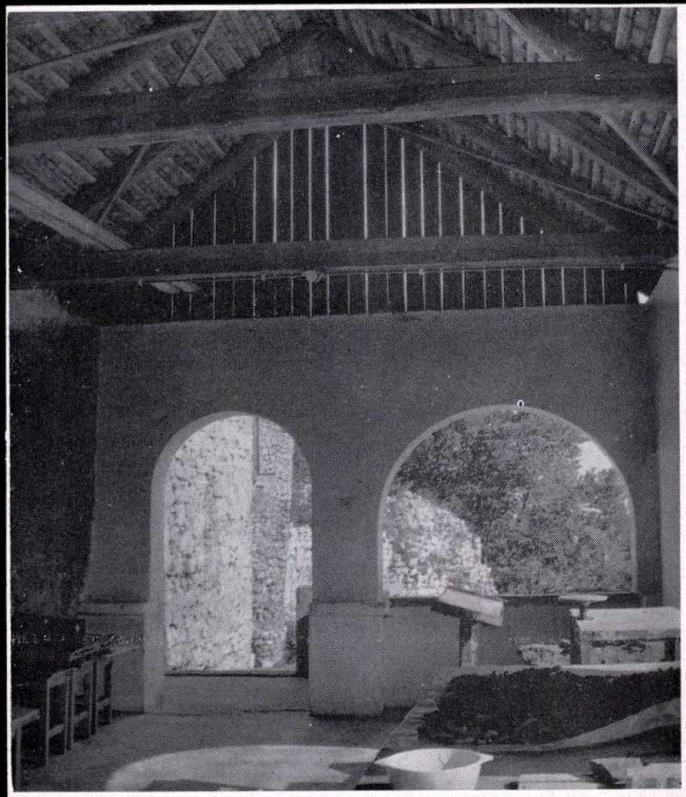
A kerámiaművészet az ember legősibb anyagformáló tevékenységeinek egyike. Alapvető gyakorlatában voltaképpen azonos, s mégis mily sokféle változatú — az őskori kultikus anyaszobrocskáktól, a csodálatos gazdagságú görög festett vázaktól a mai szimbólumokig — ábrázoló, vagy funkcionális kerámiákig, a nonfiguratív kerti plasztikáig. Az anyagot formáló művész ma is keresi az ősi technikák titkait s felhasználja eszközeit: a siklósi symposion keramikusai a modern elektromos kemencék mellett a szabad térben építettek samott-tégla égetőhelyeket — etruszk módra. A több ezer éves hagyomány gyakorlati tapasztalata csakúgy elmélyült szakmai ismeretekre, technikai tudásra épül, mint a mai, új módszereké. A siklósi nemzetközi művész-találkozó alkalmat kínált a különböző hagyományok, s a korszerű, tudományosan művelt mesterség sajátos titkainak kölcsönös kicserélésére. Úgy véljük, a résztvevők éltek is ezzel a lehetőséggel.

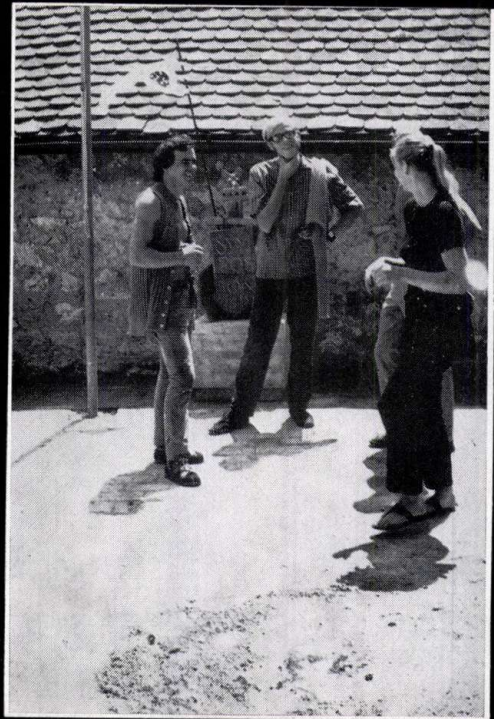
A Siklósi Kerámia Symposion célja — a mai kerámiaművészet széleskörű gyakorlatán belül — egy-egy speciális, szakmai területen az alaposabb, teljesebb elmélyülés. — Olyan feladatok megoldása, amelyek a művészek kollektív bölcsességét, együttműködését kívánják. — Az elmúlt symposion megtette az első lépéseket ezen az úton.

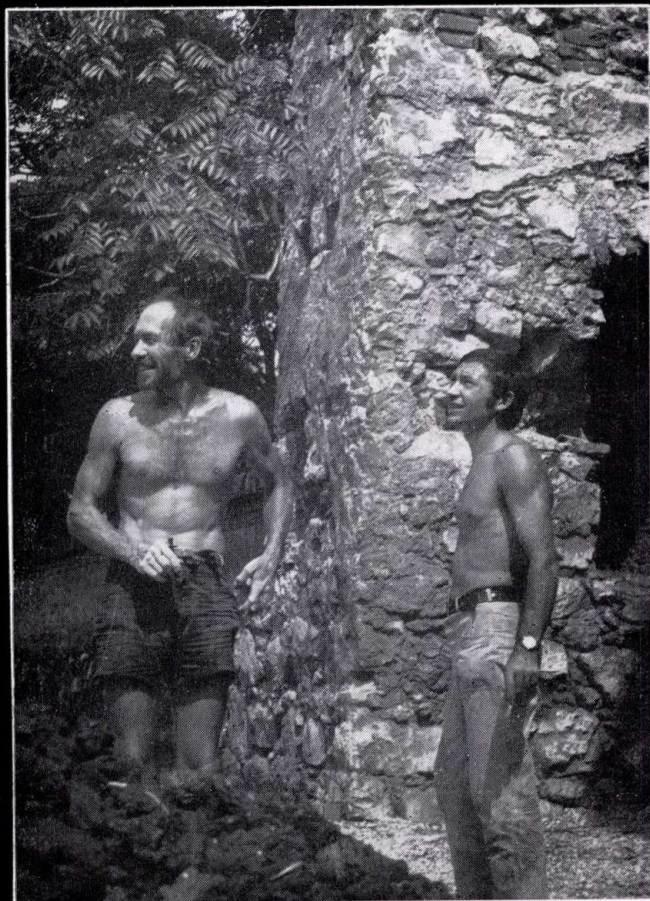
HÁRS ÉVA

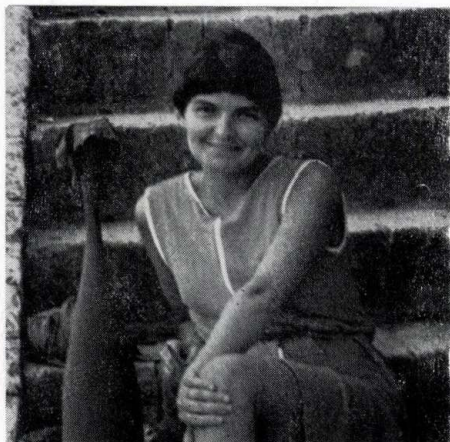

RÉSZTVEVŐK
PARTAKERS

CYBINSKA, KRZYSTYNA

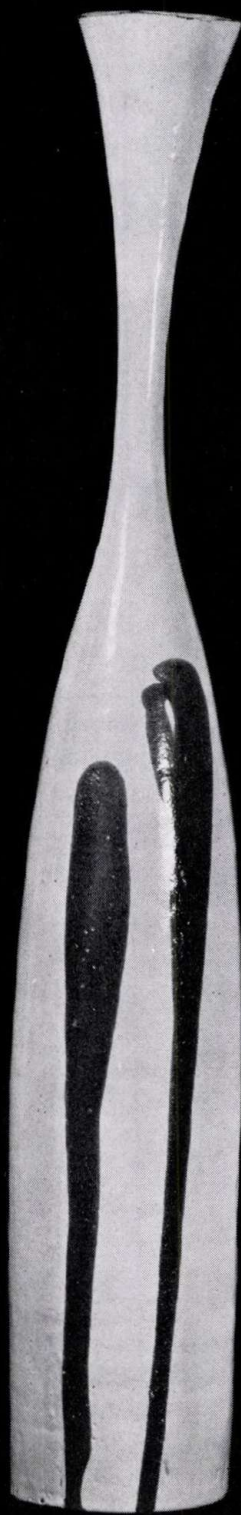
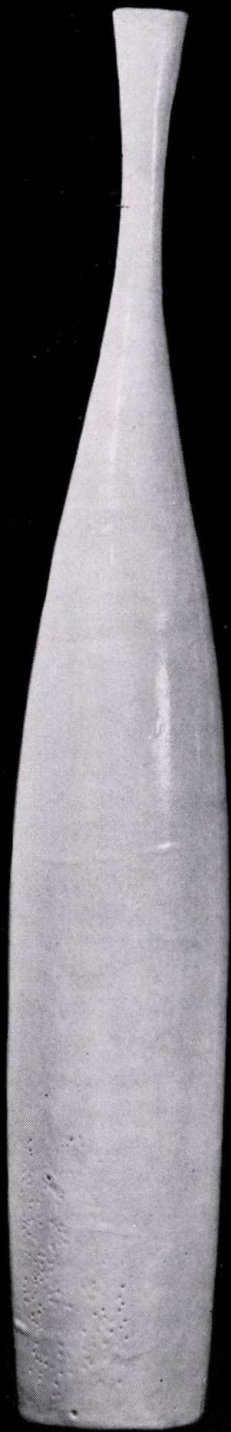
**LENGYELORSZÁG
POLAND**

1931-ben született. Címe: Wrocław, ul. Katowicka 40/2.

Tanulmányait 1954-ben fejezte be az Iparművészeti Főiskolán (Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych Wrocławiv). Jelenleg ebben az intézetben tanít. 1962-ben Prágában (ezüst érem), 1967-ben Isztambulban (ezüst érem), 1970-ben Sopotban (Grand prix) nyert díjat nemzetközi kerámia kiállításon. A következő múzeumok őrzik munkáit: Muzeum Narodowe, Varsó, Muzeum Mazurskie, Olsztynie, Muzeum Śląskie, Wrocław. Szerepelt kiállításokon még: Washington (1967), Vallauris (1968), Faenza (1968), Stuttgart (1969), Sopot (1970), Vallauris (1970), 1961-ben három hónapos ösztöndíjat kapott Finnországban.

Born: in 1931. Address: Wrocław, ul. Katowicka 40/2.

She was educated at the Applied Arts School till 1954 (Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych Wrocławiv.) At the present she is teaching at this high school. She carried off prizes at international, ceramics exhibitions, Prague in 1962 (silver medal), Istanbul in 1967 (Silver medal) Sopot in 1970 (Grand prix). Her artefacts belong to the following museums: Muzeum Narodowe, Warsaw, Muzeum Mazurskie, Olsztynie, Muzeum Śląskie, Wrocław. She had a role also at exhibitions: in Washington (1967), Vallauris (1968), Faenza (1968), Stuttgart (1969), Sopot (1970), Vallauris (1970). In 1961 she obtained a three monthly scholarship to Finland.

CSEKOVSZKY, ÁRPÁD ✓

MAGYARORSZÁG
HUNGARY

1931-ben született. Címe: Budapest, XVII. R.liget XVI. u. 1.

A budapesti Iparművészeti Főiskolán Gádor István volt a mestere. Az Iparművészeti Főiskola tanára. 1963-ban elnyerte a Munkácsy-díjat, 1964-ben a prágai Nemzetközi Kerámiakiállításon ezüst érmet nyert. Résztvett valamennyi hazai kerámia kiállításon, külföldön Prága, Vallauris, Faenza, Isztambul, London, Helsinki voltak fontosabb bemutatkozásainak városai. Műveit a Magyar Nemzeti Múzeum Iparművészeti Múzeum őrzi. Tanulmányúton járt Olaszországban. Csehszlovákiában. Több műve szerepel középületeken, így: Debrecen:Áruház homlokzatán kerámia plasztika, Salgótarján: Karancs szállóban mázas kerámiai kép, Kaposvár: Megyei Könyvtárban csempe-kép, Budapest: Népstadion játékcarnokában csempe-kép, Kazincbarcika: Kórházban mázas relief, Hódmezővásárhely: Műteremházak terrakotta frize.

Born: in 1931. Address: Budapest, XVII. R.liget XVI. u. 1.

His master at the Applied Art School in Budapest was István Gádor. Now he is teacher at the Applied Arts School. He won the Munkácsy-prize in 1963, the silver medal at the International Ceramics Exhibition in Prague in 1964. He was taking part in all of the country ceramics exhibitions, the most important towns of his introductions abroad were: Prague, Vallauris, Faenza, Istambul, London, Helsinki. His works of art are in the care of the Hungarian National Museum, Applied Arts Museum. On study-tour he was in Italy, Czeshoslovakia. Some of his works are placed on public buildings, such as: in Debrecen, ceramic plastic on the frontage of the store; in Salgótarján, glazed ceramic picture in the Hotel Karancs; in Kaposvár, picture of glazed tile in County Library, in Budapest, glazed tile picture in the sport hall of the people's stadium; Kazincbarcika, glazed relief in the hospital; Hódmezővásárhely, terracotta frize of the studio-houses.

ENGER, LEIF HELGE,

**NORVÉGIA
NORWAY**

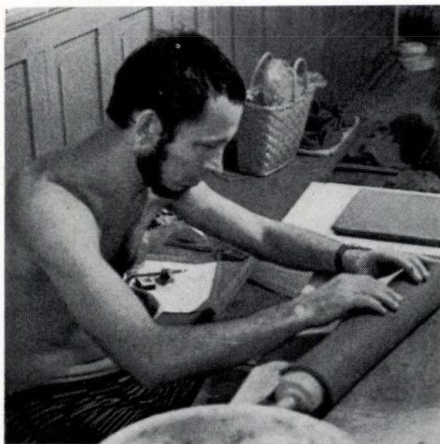
1934-ben született. Címe: Torugt, 24 B,
3900 Porsgrunn, Norge.

Tanulmányait Oslóban végezte (Statens Handverk-og Kunstindustriskole).
Kiállítási szereplésein díjat nyert Faenza-
ban (1963–1965 – aranyérem), Prágá-
ban (1962 – aranyérem). Résztvett mű-
veivel müncheni, chicagói kiállításokon
(1967). Műveit a faenzai, oslói, bergeni
múzeumok őrzik. Tanulmányúton járt
Spanyolországban, Olaszországban
(1964). Tanulmányi ösztöndíjat nyert
1964-ben: (Norskstats-stipend és M.
Jansons-tsipend). 1967-ben résztvett a
Gmunden-i kerámia symposionon.

Born: in 1934. Address: Torugt, 24 B,
3900 Parsgrunn, Norge.

His studies were done in Osló (Sta-
tens Handverk-og Kunstindustriskole).
By his partaking in exhibition he
won prizes in Faenza (1963–1965 —
gold medal), Prague (1962 — gold
medal). With his works of art he
took part at exhibitions in Munich,
Chicago (1967). His works are in the
ownership of the museums of Faenza,
Oslo, Bergen. On study-tour he left
for Spain and Italy (1964). He obtai-
ned a scholapship in 1964: (Norsk-
stats-stipend and M. Jansons-stipend).
Participant at the Ceramics Sympo-
sium in Gmunden in 1967.

FURTÓS, GYÖRGY

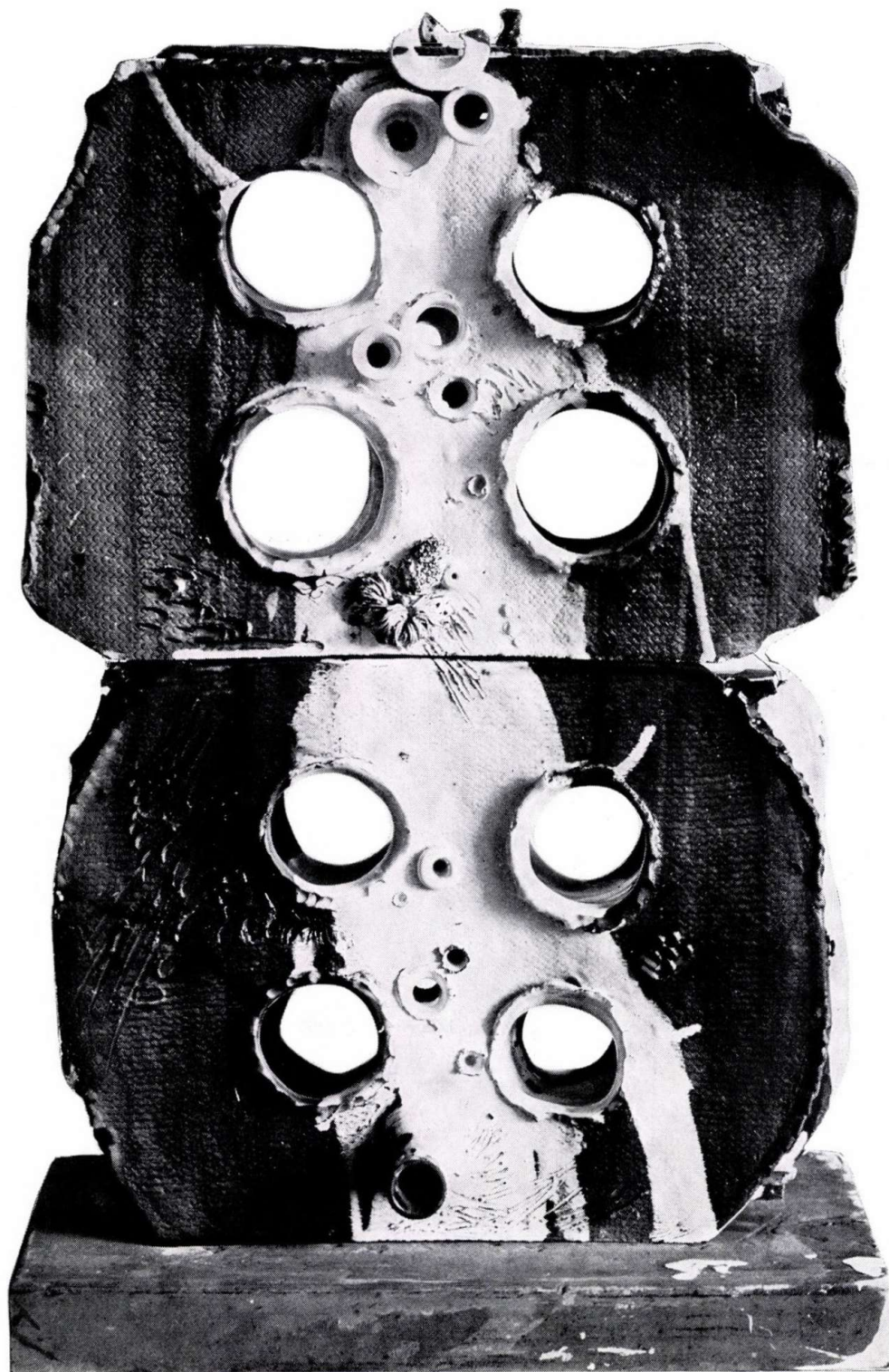
**MAGYARORSZÁG
HUNGARY**

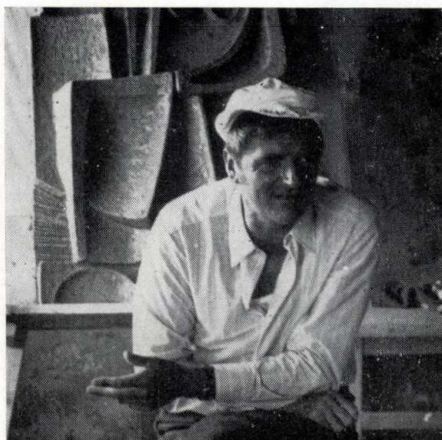
1939-ben született. Címe: Pécs, Gebauer utca 4.

A budapesti Iparművészeti Főiskolán végezte tanulmányait, Csekovszky Árpád volt tanára. Jelenleg a Pécsi Porcelángyár tervezőművésze, a kerti díszkerámiát gyártó üzemrész vezetője. Tanulmányúton járt az NSZK-ban, Franciaországban, Angliában, Jugoszláviában, Lengyelországban és a Szovjetunióban. 1962-ben és 1963-ban „Az év legszebb terméke” pályázaton díjat nyert, 1964-ben Pécssett Nívó-díjat kapott. Egyéni kiállítása volt Pécssett 1964, 1965, 1969-ben. Több műve van múzeumok, közintézmények tulajdonában. Falképei, kút- és térplasztikai készületek Tiszaszederkény, Zalaegerszeg, Harkány, Mohács, Kecskemét, Kaposvár, Debrecen számára.

Born: in 1939. Address: Pécs, Gebauer utca 4.

He was educated at the Applied Arts School in Budapest, his master was Árpád Csekovszky. At present he is planning artist in the Porcelain-factory in Pécs at the production unit of ornamental ceramics for garden. On study-tour he travelled in the German Federal Republic France, England, Jugoslavia, Poland and Soviet Union. In 1962, 1963 he won prize at the competition for „The most beautiful product of the year”, in 1964 got a „quality-prize” in Pécs. He had a one-man exhibition in Pécs in 1964, 1965, 1969. Some of his works of art are in the property of museums, public institutions. His wall ceramics, well—and spatial sculptures were made for the towns Tiszaszederkény, Zalaegerszeg, Harkány, Mohács, Kecskemét, Kaposvár, Debrecen.

GARÁNYI, JÓZSEF

2

MAGYARORSZÁG
HUNGARY

1928-ban született. Címe: Budapest, II. Széher út 85.

A budapesti Iparművészeti Főiskolát végezte, mestere Gádor István volt. 1965-ben elnyerte a Munkácsy-díjat. A prágai Nemzetközi Kerámia Kiállítás aranyérmét 1962-ben kapta meg. Az I. Országos Kerámiai Biennálén (Pécs 1968) I. díjat nyert. Tanulmányúton járt Franciaországban, Görögországban, Egyiptomban és Belgiumban. Több művét a Janus Pannonius Múzeum (Pécs) és a Magyar Nemzeti Múzeum Iparművészeti Múzeum őrzi. 1955 óta minden fontos nemzetközi kerámia-kiállításon résztvett, így Stockholm (1955), Párizs (1957), Gmunden (1958), Stockholm (1962), Prága (1962), Faenza (1963, 1964, 1965, 1966), Washington (1963), London (1963), San Paolo (1964), Genf (1965), Isztambul (1967), Vallauris (1970), Nottingham (1970), ezenkívül fontosak hazai egyéni szereplései, részvételei az országos Biennálékön (Pécs). Több műve szerepel középületeken: Pécs, Városi Idegenforgalmi Hivatal (1960), Tihany, mozi (1961), Balatonfüred, Gimnázium (1963), Siófok-Széplak szálló (1964), Debrecen Agráregyetem (1964), Siófok, Európa-szálló (1966), Székesfehérvár, térplasztika (1970).

Born: in 1928. Address: Budapest, II. Széher út 85.

He studied at the Applied Arts School in Budapest, his master was István Gádor. He gained the Munkácsy-prize in 1965. He got the golden medal of the International Ceramics Exhibition in Prague in 1962. At the I. National Ceramics Biennale Pécs (1968), he won the first prize. On study tour he visited France, Greece, Egypt and Belgium. Several of his work of arts are in the care of the Janus Pannonius Museum (Pécs) and National Museum, Applied Arts Museum. Since 1955 he took part in all important international exhibitions of ceramics, such as Stockholm (1955), Paris (1957), Gmunden (1958), Stockholm (1962), Prague (1962), Faenza (1963, 1964, 1965, 1966), Washington (1963), London (1963), San Paolo (1964), Genf (1965), Istambul (1967), Vallauris (1970), Nottingham (1970), beside them it was important his role in the country exhibitions, his taking part at the National Biennale (Pécs). Some of his artefacts were setted up on public buildings: Pécs, Tourist Office of the Town (1960), Tihany, cinema (1961), Balatonfüred, Secondary-School (1963), Siófok, Széplak-Hotel (1964), Debrecen, University for Agricultural Sciences (1964), Siófok, Hotel Europe (1966), Székesfehérvár, spatial sculpture (1970).

**GOBYTE-DAUNORAVIČIENE,
DANUTĖ**

**SZOVJETUNIÓ
SOVIET UNION**

1931-ben született. Címe: Vilnius,
Architektu 10—36. Litván Szocialista
Szovjet Köztársaság.

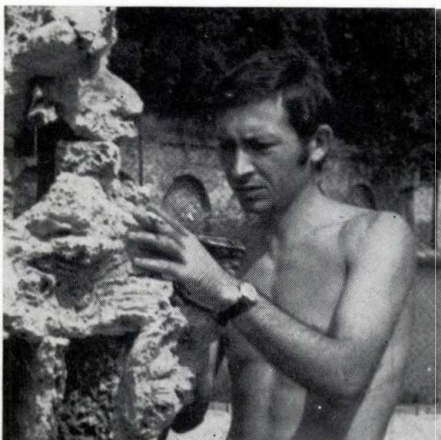
Iparművészeti főiskolát Vilniusban
végzett (Kombinatas „Dailė”). 1961-ben
művészeti díjat nyert Vilniusban. Ki-
állítási szereplései: Kanada—Montreale
1967; Prága 1969; Párizs 1970. Műveit a
Vilnius-i múzeum őrzi, ugyancsak szü-
lővárosában több műve köztéren sze-
repel (1962-ben és 1969-ben kerültek
felállításra).

Born: in 1931. Address: Vilnius,
Architektu 10—36.

She studied at the Applied Arts
School in Vilnius (Kombinatas „Dai-
lė”). She won a prize of fine arts in
Vilnius in 1961. Participant in exhibi-
tions: Canada — Montreale 1967;
Prague 1969; Paris 1970. Her works
of art are to be seen in the museum of
Vilnius, similarly were setted up
some of her artifacts on the public
square of her native town. (Unveiling
happened in 1962, 1969.)

HORVÁTH, SÁNDOR

**MAGYARORSZÁG
HUNGARY**

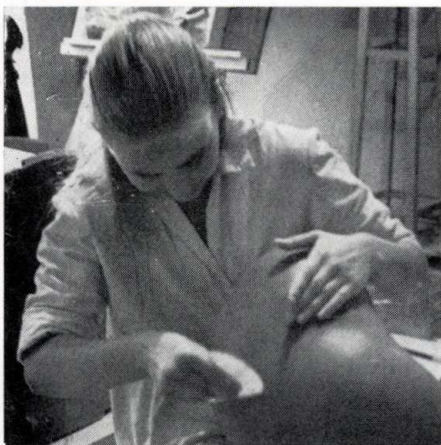
1939-ben született. Címe: Dunaharaszti,
Klapka u. 10.

Az Iparművészeti Főiskolát Budapesten,
1963-ban végezte el, itt Csekovszky Árpád és Schrammel Imre voltak a tanárai. Résztvett a pécsi Országos Kerámia Biennálékon (1968, 1970), a siklói Mai magyar kerámia c. országos kiállításon. Külföldön: Minszk, Tallin (1970), Faenza (1970) kiállításain szerepelt. Műveiből a Janus Pannonius Múzeum, Pécs őriz. Kerámia-alkotásai szerepelnek: Szeged, Béke u. iskola (Relief), Budapest, Váci út üzlethelyiség (kerámiafal), Pécs Múzeum (kerámiafal).

Born: in 1939. Address: Dunaharaszti,
Klapka u. 10.

He finished his study at the Applied Arts School in Budapest, in 1963, Árpád Csekovszky and Imre Schrammel were his teachers there. He took part at the National Ceramics Biennale in Pécs (1968, 1970), at the national exhibition of the „Today's Hungarian Ceramics” in Siklós. Abroad he was present at the exhibition of Minsk, Tallin (1970), Faenza (1970). His works of art are preserved in the Janus Pannonius Museum in Pécs. His ceramics creations are to be seen: in Szeged, School in the Béke street (relief), Budapest, shop in the Váci street (ceramic wall), Pécs, Museum (ceramic wall).

**KAJANDER, KATHARINA
MARGARETA**

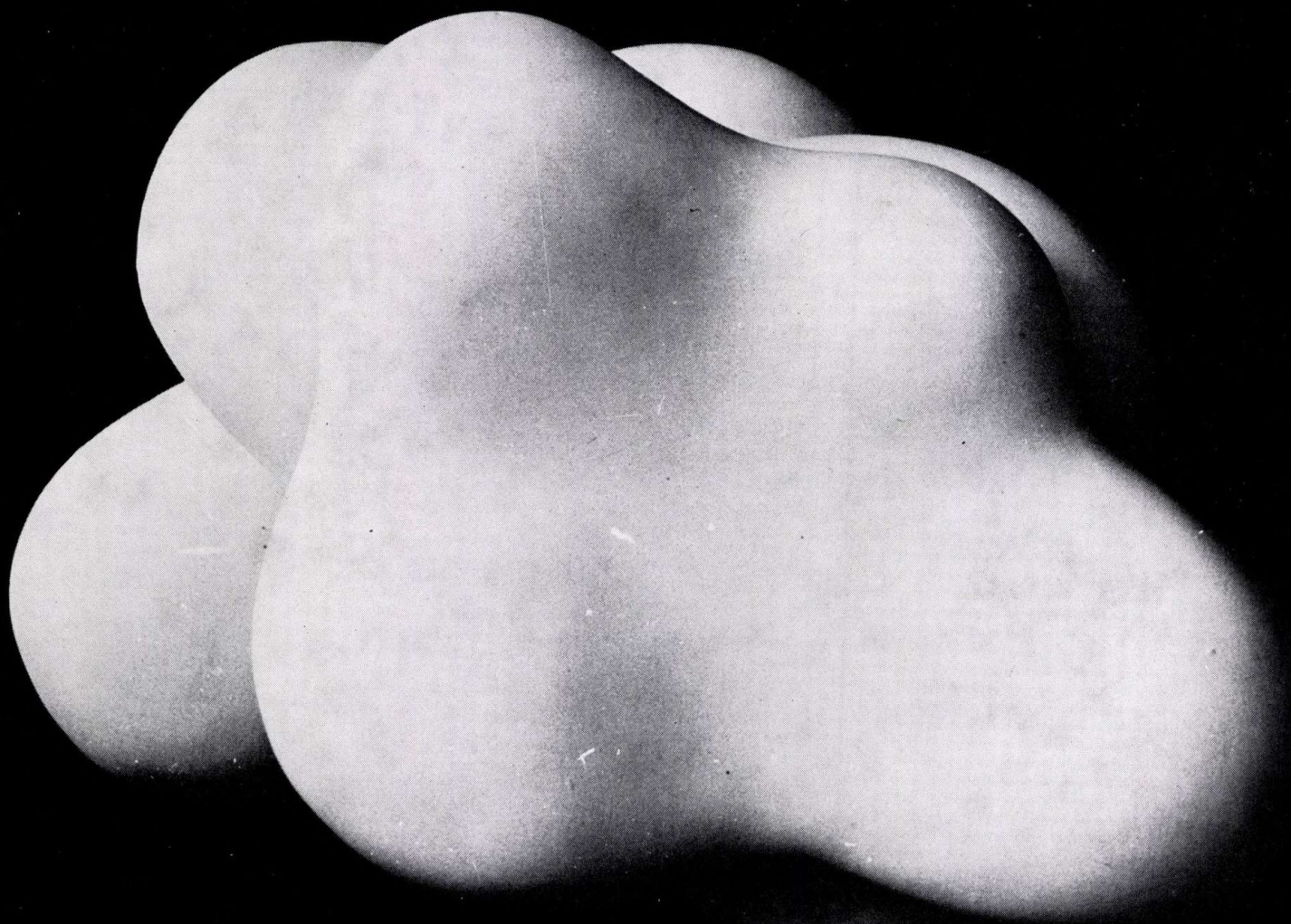
**FINNORSZÁG
FINLAND**

1945-ben született. Címe: Korkeayuo-
renkatu 2aC Helsinki 14.

Iparművészeti tanulmányait 1962–1966 között végezte (Taideteollinen Oppilaitos). 1969-ben művészeti díjat nyert. Főbb kiállítási szereplései Helsinkiben 1968-ban és 1969-ben voltak. Több külföldi tanulmányutat tett, többek között Spanyolországban, Franciaországban, Szovjetunióban, Angliában, Hollandiában, Dániában, Svédországban járt. 1966–1970 között több művészeti ösztöndíjat nyert el, tanulmányai folytatására

Born: in 1945. Address: Korkeayuo-
renkatu 2aC Helsinki 14.

She carried on her studies in the applied arts between 1962–1966 (Taideteollinen Oppilaitos). In 1969 she won a prize of fine arts. Her most important taking part in exhibitions happened in Helsinki in the years 1968, 1969. She made several study-tours abroad, among others in Spain, France, Soviet Union, England, Holland, Denmark, Sweden. Between 1966–1970 she gained some artistic scholarship for going on with her study.

KAKABADZE, ALDE

SZOVJETUNIÓ SOVIET UNION

1932-ben született. Címe: Tbiliszi 42 Anagskaja N 18.23.

A tbilisi művészeti akadémia tanára (TB. Akagyemija Hudozsesztv. Gribojedova), iparművészeti tanulmányait is itt végezte, 1957-ben. Számos külföldi kiállításán sikerrel szerepeltek művei, így Csehszlovákiában (1962), Kanadában (1967), Lengyelországban, Iránban, Jugoszláviában, Német Demokratikus Köztársaságban (1969), Franciaországban (1970, Vallauris), Olaszországban (1970, Faenza), Japán (1970). Műveit a moszkvai Keleti Népek Múzeuma és a tbilisi Művészeti Múzeum őrzi.

Born: in 1932. Address: Tbilisi 42 Anagskaja N 18.23.

She is teacher at the Academy of Art in Tbilisi (TB. Akagyemija Hudozsesztv. Gribojedova), her studies in the applied arts was made also here in 1957. Her works of art achieved success at numerous exhibitons abroad, such as Czechoslovakia (1962), Canada (1967), Poland, Iran, Jugoslavia, German Socialist Republic (1969), France (1970, Vallauris), Italy (1970), Faenza, Japán (1970).

Her works of art are preserved in the Museum of Eastern Nations in Moscow, and in the Museum of Fine Arts in Tbilisi.